

Η ΗΑΝΝΑΡΑ.

ΟΙ ΥΦΑΝΤΑΙ ΤΗΣ ΑΝΘΗΣ.

ΔΙΗΓΗΜΑ

(Συνέχεια. Ἴδε φυλλάδιον 41.)

Τὴν ἐπαύριον τὸ πρῶτ' Ὁσκάρ κατέβη κατὰ τὸ σὺνηθες εἰς τὸ κοινὸν δωμάτιον τοῦ ξενοδοχείου νὰ προγευματίσῃ.

— Ἐὖ πρόγευμα δὲν εἶναι ἐτοιμον, τῷ εἶπεν ἡ γράϊα Γρουμβρίγη. Ἐὖ Δουβέικη δὲν ἦλθεν ἀκόμη νὰ τὸ ἐτοιμάσῃ, καὶ ὅμως πρὸ πολλοῦ ἐξημέρωσε.

— Μήπως εἶναι ἀσθενής; εἶπεν ὁ Ὁσκάρ ἑμφροντίς.

— Ἀσθενής, δὲν πιστεύω. Παράδοξον ὅμως εἶναι ὅτι δὲν ἐφάνη ἀκόμη. Ὑπάγε νὰ ἰδῆς.

ΗΑΝΝΑΡΑ

Ὁ Ὁσκάρ λαλῶν τὴν ἀδειαν ταύτην ἀέθῃ πίντε πέντε τὰς βαθμίδας τῆς ἀναβάθρας. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἐπέτρεψε κατηγή:

— Ἐκτύπησα, εἶπεν, ἀλλὰ δὲν μοὶ ἤνοιξε.

— Τί εἶπεν; ἐρώτησεν ἡ Γρουμβρίγη.

— Δὲν ἀπεκρίθη διόλου.

— Δὲν σὲ ἤκουτεν ἴσως;

— Ἄλλ' ἐκτύπησα πολλάκις καὶ δυνατὰ.

— Ἀς ἰδῶμεν εἶπεν ἡ γράϊα, ἐγερθεῖσα ἀνησυχῶς.

Καὶ ἀνέβη καὶ αὐτὴ πρὸς τὸν κειτῶνα τῆς Δουβέικης. Ἡ θύρα ἦτον κλειστή. Ἀλλὰ μάλιστα ἐκτύπησε, μάλιστα τὴν ἐφώνησεν οὐδὲς ἀπεκρίθη.

— Ταῦτα εἶναι ἀνεξήγητον, εἶπεν. Ἀς ἰδῶμεν ἔτι τὸ ἄλλο μέρος.

Καὶ κατέβη μετὰ τοῦ Ὁσκάρ εἰς τὸν κήπον πρὸς τὸν ἀπέβλεπε καὶ τὸ παράθυρον τοῦ κοιτῶνος ἐκείνου.

Ἀλλὰ τὸ παράθυρον ἦτον ἡνωγμένον, καὶ ὦ! τῆς φρικτῆς! ἐμπρὸς αὐτοῦ ἔκειτο κατὰ γῆς κλίμαξ ξένη.

Τόμος Β΄.

έκουσία. Συμφέροντά τινα διέκρινε τὸν Χριστιανὸν...

— Δὲν σ' ἐνυμφεύθη! ἐρώτησε μετὰ σπουδῆς ὁ Ὀσκάρ.

— Εἶμαι ἡ μνηστὴ τοῦ Χριστιανοῦ, ἀπεκρίθη ὑπερηφάνως ἡ Δουϊδέκη. Διὰ συμφέροντά τινα...

— Ἀλλὰ τί εἶναι τὰ συμφέροντα ταῦτα; ἐρώτησεν ἡ Γρουμβρίγη. Τί εἶναι τὸ τρομερὸν μυστήριον...

— Δὲν ἀνήκει εἰς ἐμέ, ἀπήντησεν ἡ Δουϊδέκη, νὰ ἐρευνῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ ἀνδρός μου.

— Ἀλλὰ τί εἶναι αὐτός; ὁ Χριστιανός; τὸν γνωρίζεις; ἐρώτησεν ὁ Ὀσκάρ.

— Ὅστις δήποτε καὶ ἂν εἶναι, ἀπεκρίθη ἡ Δουϊδέκη αἰρούσα τὴν κεφαλὴν, εἶναι ἐκεῖνος...

— Ὅχι, δὲν εἶναι εὐπορος βιασῆχανος ἀνέκραξεν ὁ Ὀσκάρ. Ὁ μνηστὴρ σου, ὁ μετ' ὀλίγον σύζυγός σου...

— Τί εἶναι; ἐρώτησαν αἱ δύο γυναῖκες.

— Εἶναι... ὁ βασιλεὺς τῆς Δανίας! εἶπε μὲ τόνον ἀπελπισίας ὁ Ὀσκάρ καὶ ἐβρίβθη ἔξω τοῦ δωματίου...

— Θάρρει, τῷ εἶπεν εἰς τὸ ὄπιον τὸ ἐγκλημα ἐπρολήφθη Ἐσώθη τὸ θῦμα τῆς ραδιουργίας.

— Ὁ Ὀλλανδὸς τὸν ἐνηγκαλίσθη τότε περιπαθῶς, καὶ τῷ εἶπεν, ἐπίσης κρυφίως.

— Ἐσώθη, ὦ! σὲ ἐχρηστώ! Ἀλλὰ σιωπῆ, μή τις σ' ἀκούσῃ. Ἀς τὴν νομίζον ἀποθανοῦσαν...

— Εἰς τὸ δημαρχεῖον εὗρεν ὁ Ὀσκάρ καὶ τοὺς συναδελφούς του, ζητούντας περιέργως, νὰ μάθωσι...

αὐτοῦ τὰ περὶ τῆς ἰδιαιτέρας τοῦ σενεντιέζιμας, ἐναγγεῖλαντας δ' αὐτῷ ὅτι ὁ Βασιλεὺς...

— Τῷ ὄντι τὴν ἐπαύριον ἀπὸ πρώτης ὁλος ὁ ὄχλος τῆς Κοπεγχάγης συνέβρεαν εἰς τὰς ὁδοὺς...

— Πρώτη εἰσήλθεν ἡ Ὀλλανδικὴ εἰς τὸν βασιλεῖα. Μετὰ ἡμῖς εἶναι δὲ ὄραν οἱ κλητήρες ἀεφώνησαν.

— Ἡ πρεσβεία τῆς Ἀνσης! Καὶ ἐν τῷ ἔλα αἱ πύλαι ἠνεώχθησαν, καὶ εἰσήλθον...

— Ἄνδρες τῆς Ἀνσης, εἶπεν ὁ βασιλεὺς, λησμονῶ ὅτους ἔχω λόγους δυταρσεκίας κατὰ τῆς Ἀνσης...

— Ἄνδρες τῆς Ἀνσης, εἶπεν ὁ βασιλεὺς, λησμονῶ ὅτους ἔχω λόγους δυταρσεκίας κατὰ τῆς Ἀνσης...

— Ἄνδρες τῆς Ἀνσης, εἶπεν ὁ βασιλεὺς, λησμονῶ ὅτους ἔχω λόγους δυταρσεκίας κατὰ τῆς Ἀνσης...

— Ἄνδρες τῆς Ἀνσης, εἶπεν ὁ βασιλεὺς, λησμονῶ ὅτους ἔχω λόγους δυταρσεκίας κατὰ τῆς Ἀνσης...

— Ἄνδρες τῆς Ἀνσης, εἶπεν ὁ βασιλεὺς, λησμονῶ ὅτους ἔχω λόγους δυταρσεκίας κατὰ τῆς Ἀνσης...

— Ἄνδρες τῆς Ἀνσης, εἶπεν ὁ βασιλεὺς, λησμονῶ ὅτους ἔχω λόγους δυταρσεκίας κατὰ τῆς Ἀνσης...

— Ἄνδρες τῆς Ἀνσης, εἶπεν ὁ βασιλεὺς, λησμονῶ ὅτους ἔχω λόγους δυταρσεκίας κατὰ τῆς Ἀνσης...

— Ἄνδρες τῆς Ἀνσης, εἶπεν ὁ βασιλεὺς, λησμονῶ ὅτους ἔχω λόγους δυταρσεκίας κατὰ τῆς Ἀνσης...

— Ἄνδρες τῆς Ἀνσης, εἶπεν ὁ βασιλεὺς, λησμονῶ ὅτους ἔχω λόγους δυταρσεκίας κατὰ τῆς Ἀνσης...

— Ἄνδρες τῆς Ἀνσης, εἶπεν ὁ βασιλεὺς, λησμονῶ ὅτους ἔχω λόγους δυταρσεκίας κατὰ τῆς Ἀνσης...

— Ἄνδρες τῆς Ἀνσης, εἶπεν ὁ βασιλεὺς, λησμονῶ ὅτους ἔχω λόγους δυταρσεκίας κατὰ τῆς Ἀνσης...

— Ἄνδρες τῆς Ἀνσης, εἶπεν ὁ βασιλεὺς, λησμονῶ ὅτους ἔχω λόγους δυταρσεκίας κατὰ τῆς Ἀνσης...

— Ἄνδρες τῆς Ἀνσης, εἶπεν ὁ βασιλεὺς, λησμονῶ ὅτους ἔχω λόγους δυταρσεκίας κατὰ τῆς Ἀνσης...

— Ἄνδρες τῆς Ἀνσης, εἶπεν ὁ βασιλεὺς, λησμονῶ ὅτους ἔχω λόγους δυταρσεκίας κατὰ τῆς Ἀνσης...

— Ἄνδρες τῆς Ἀνσης, εἶπεν ὁ βασιλεὺς, λησμονῶ ὅτους ἔχω λόγους δυταρσεκίας κατὰ τῆς Ἀνσης...

— Ἄνδρες τῆς Ἀνσης, εἶπεν ὁ βασιλεὺς, λησμονῶ ὅτους ἔχω λόγους δυταρσεκίας κατὰ τῆς Ἀνσης...

Ἄποδὰς εἰς τὴν νῆσον, ὁ Ὀσκάρ ἀπήντησεν εἰς τὸν κήπον τὴν Γρουμβρίγην, καὶ ὀλίγον ἀπωτέρω τὴν Δουϊδέκην...

— Ἰδὲ τὴν, εἶναι ὡς παιδίον, εἶπεν ἡ Γρουμβρίγη. Τόσον καιρὸν κατάκλειστος, ἐστένεζε διὰ τὸν καθαρὸν...

— Βασίλισσα! εἶπεν ἡ Δουϊδέκη προσερχομένη Βασιλεῦς! φοβερὰς λέξεις! Ἡ χεὶρ τοῦ δύναται τὴν ταπεινὴν...

— Βασίλισσα! εἶπεν ἡ Δουϊδέκη προσερχομένη Βασιλεῦς! φοβερὰς λέξεις! Ἡ χεὶρ τοῦ δύναται τὴν ταπεινὴν...

— Βασίλισσα! εἶπεν ἡ Δουϊδέκη προσερχομένη Βασιλεῦς! φοβερὰς λέξεις! Ἡ χεὶρ τοῦ δύναται τὴν ταπεινὴν...

— Βασίλισσα! εἶπεν ἡ Δουϊδέκη προσερχομένη Βασιλεῦς! φοβερὰς λέξεις! Ἡ χεὶρ τοῦ δύναται τὴν ταπεινὴν...

— Βασίλισσα! εἶπεν ἡ Δουϊδέκη προσερχομένη Βασιλεῦς! φοβερὰς λέξεις! Ἡ χεὶρ τοῦ δύναται τὴν ταπεινὴν...

— Βασίλισσα! εἶπεν ἡ Δουϊδέκη προσερχομένη Βασιλεῦς! φοβερὰς λέξεις! Ἡ χεὶρ τοῦ δύναται τὴν ταπεινὴν...

— Βασίλισσα! εἶπεν ἡ Δουϊδέκη προσερχομένη Βασιλεῦς! φοβερὰς λέξεις! Ἡ χεὶρ τοῦ δύναται τὴν ταπεινὴν...

— Βασίλισσα! εἶπεν ἡ Δουϊδέκη προσερχομένη Βασιλεῦς! φοβερὰς λέξεις! Ἡ χεὶρ τοῦ δύναται τὴν ταπεινὴν...

— Βασίλισσα! εἶπεν ἡ Δουϊδέκη προσερχομένη Βασιλεῦς! φοβερὰς λέξεις! Ἡ χεὶρ τοῦ δύναται τὴν ταπεινὴν...

— Βασίλισσα! εἶπεν ἡ Δουϊδέκη προσερχομένη Βασιλεῦς! φοβερὰς λέξεις! Ἡ χεὶρ τοῦ δύναται τὴν ταπεινὴν...

— Βασίλισσα! εἶπεν ἡ Δουϊδέκη προσερχομένη Βασιλεῦς! φοβερὰς λέξεις! Ἡ χεὶρ τοῦ δύναται τὴν ταπεινὴν...

— Βασίλισσα! εἶπεν ἡ Δουϊδέκη προσερχομένη Βασιλεῦς! φοβερὰς λέξεις! Ἡ χεὶρ τοῦ δύναται τὴν ταπεινὴν...

— Βασίλισσα! εἶπεν ἡ Δουϊδέκη προσερχομένη Βασιλεῦς! φοβερὰς λέξεις! Ἡ χεὶρ τοῦ δύναται τὴν ταπεινὴν...

— Βασίλισσα! εἶπεν ἡ Δουϊδέκη προσερχομένη Βασιλεῦς! φοβερὰς λέξεις! Ἡ χεὶρ τοῦ δύναται τὴν ταπεινὴν...

— Βασίλισσα! εἶπεν ἡ Δουϊδέκη προσερχομένη Βασιλεῦς! φοβερὰς λέξεις! Ἡ χεὶρ τοῦ δύναται τὴν ταπεινὴν...

— Βασίλισσα! εἶπεν ἡ Δουϊδέκη προσερχομένη Βασιλεῦς! φοβερὰς λέξεις! Ἡ χεὶρ τοῦ δύναται τὴν ταπεινὴν...

— Βασίλισσα! εἶπεν ἡ Δουϊδέκη προσερχομένη Βασιλεῦς! φοβερὰς λέξεις! Ἡ χεὶρ τοῦ δύναται τὴν ταπεινὴν...

πλέκουσα στέμμα, περιέειε τὴν κεφαλὴν τῆς, καὶ λέγουσα ὅτι εἶναι βασίλισσα, δίνεμε δωρεὰς καὶ χάριτας.

— Ἰδὲ τὴν, εἶναι ὡς παιδίον, εἶπεν ἡ Γρουμβρίγη. Τόσον καιρὸν κατάκλειστος, ἐστένεζε διὰ τὸν καθαρὸν...

— Βασίλισσα! εἶπεν ἡ Δουϊδέκη προσερχομένη Βασιλεῦς! φοβερὰς λέξεις! Ἡ χεὶρ τοῦ δύναται τὴν ταπεινὴν...

— Βασίλισσα! εἶπεν ἡ Δουϊδέκη προσερχομένη Βασιλεῦς! φοβερὰς λέξεις! Ἡ χεὶρ τοῦ δύναται τὴν ταπεινὴν...

— Βασίλισσα! εἶπεν ἡ Δουϊδέκη προσερχομένη Βασιλεῦς! φοβερὰς λέξεις! Ἡ χεὶρ τοῦ δύναται τὴν ταπεινὴν...

— Βασίλισσα! εἶπεν ἡ Δουϊδέκη προσερχομένη Βασιλεῦς! φοβερὰς λέξεις! Ἡ χεὶρ τοῦ δύναται τὴν ταπεινὴν...

— Βασίλισσα! εἶπεν ἡ Δουϊδέκη προσερχομένη Βασιλεῦς! φοβερὰς λέξεις! Ἡ χεὶρ τοῦ δύναται τὴν ταπεινὴν...

— Βασίλισσα! εἶπεν ἡ Δουϊδέκη προσερχομένη Βασιλεῦς! φοβερὰς λέξεις! Ἡ χεὶρ τοῦ δύναται τὴν ταπεινὴν...

— Βασίλισσα! εἶπεν ἡ Δουϊδέκη προσερχομένη Βασιλεῦς! φοβερὰς λέξεις! Ἡ χεὶρ τοῦ δύναται τὴν ταπεινὴν...

— Βασίλισσα! εἶπεν ἡ Δουϊδέκη προσερχομένη Βασιλεῦς! φοβερὰς λέξεις! Ἡ χεὶρ τοῦ δύναται τὴν ταπεινὴν...

— Βασίλισσα! εἶπεν ἡ Δουϊδέκη προσερχομένη Βασιλεῦς! φοβερὰς λέξεις! Ἡ χεὶρ τοῦ δύναται τὴν ταπεινὴν...

— Βασίλισσα! εἶπεν ἡ Δουϊδέκη προσερχομένη Βασιλεῦς! φοβερὰς λέξεις! Ἡ χεὶρ τοῦ δύναται τὴν ταπεινὴν...

— Βασίλισσα! εἶπεν ἡ Δουϊδέκη προσερχομένη Βασιλεῦς! φοβερὰς λέξεις! Ἡ χεὶρ τοῦ δύναται τὴν ταπεινὴν...

— Βασίλισσα! εἶπεν ἡ Δουϊδέκη προσερχομένη Βασιλεῦς! φοβερὰς λέξεις! Ἡ χεὶρ τοῦ δύναται τὴν ταπεινὴν...

— Βασίλισσα! εἶπεν ἡ Δουϊδέκη προσερχομένη Βασιλεῦς! φοβερὰς λέξεις! Ἡ χεὶρ τοῦ δύναται τὴν ταπεινὴν...

— Βασίλισσα! εἶπεν ἡ Δουϊδέκη προσερχομένη Βασιλεῦς! φοβερὰς λέξεις! Ἡ χεὶρ τοῦ δύναται τὴν ταπεινὴν...

πόδα, ιδύνατο τὸ μέρος τοῦτο τοῦ βιβλίου ἀναμφισβη-
τήτως νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μέγα βοήθημα εἰς τὴν σπου-
δὴν τῆς μετρικῆς. Ἄλλ' ἀντὶ τῶν 17 σελίδων ἀπλῆς
μετατυπώσεως τοῦ I τῆς Ὀδυσσεΐας καὶ 26 σελίδων
μετατυπώσεως τριμέτρων ἰαμβικῶν ἐκ τῶν δραματι-
κῶν διαλόγων, στίχων, δηλαδὴ, αἵτινες εἰς πᾶσαν χρη-
στομάθειαν περιλαμβάνονται, εἰς παντὸς μαθητοῦ
χειρὰς εὐρίσκειται, ἤθελομεν προτιμήσει νὰ ἰδῶμεν
ἄλλα τινὰ μέρη τῆς μετρικῆς πραγματείας ἀφιδέστε-
ρον ἀνεπτυγμένα.

Συγκεφαλαιώσυντες τὴν περὶ τῆς ὕλης ταύτης κρίσιν
ἡμῶν, συνιττώμεν ἰσχυρῶς εἰς τὴν φιλολογοῦσαν νεο-
λαϊκὴν ἐπιμελῆ σπουδὴν τῆς Μετρικῆς, καὶ ἐπεθυ-
μοῦμεν μέγα τὸ βιβλίον τοῦτο ἐναχῶς εὐκρινέστερον
διὰ τοὺς ἀσθενεστέρους, καὶ ἀλλαχῶς πλουσιώτερον
διὰ τοὺς φιλομαθεστέρους.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ὁ Κ. Πέτρος Μαρτονάρης Σικελός, νομφοεθὴς
καὶ ἀποκατασταθὴς πρὸ ἐτῶν ἐν Ἑλλάδι, ἀνέφερε
πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ὅτι ἐφεῦρε μηχανὴν
ἱκανὴν νὰ κινή τὰ πλοῖα ἄνευ ἀτμοῦ, καὶ ἀνευ ἰστίων.
Ἐπὶ δὲ τῆς μηχανῆς ἐεργάσθη, ὡς ἐμάθομεν, δύο
δυνάμεις, ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην.

Ἡ μηχανὴ αὕτη, προσαρμοζομένη ἐπὶ πλοίου μῆ-
κος ἔχοντος 220 ποδῶν, κατέχει εἰκοσι μόνον πο-
δῶν τόπον, ἐνῶ ἰσοδύναμος ἀτμοκίνητος μηχανὴ κα-
τέχει ὀγδοήκοντα περίπου.

Ἡ δαπάνη, προσθέτει ὁ ἐφευρέτης, δὲν ὑπερβαίνει τὸ
ποσὸν τῶν 45,000 δραχμῶν, ἐνῶ ἡ ἀπαιτούμενη διὰ
τὴν κατασκευὴν μηχανῆς ἀτμοκίνητου φρεγάδας, ἀνα-
βαίνει εἰς τετρακοσίας περίπου χιλιάδας.

Ἡ ἡμερησία δαπάνη τῆς συντηρήσεως, ὡς λέγει ὁ
Κ. Μαρτονάρης, εἶναι μικροτάτη συγκρινομένη πρὸς τὴν
γινωμένην δι' ἀτμοκίνητον φρεγάδαν· τισσάρακοντα
δραχμαὶ κατ' ἡμέραν ἀρκοῦσι διὰ τὴν μηχανὴν· ἄλ-
λὰ πρέπει νὰ δαπανῶνται καὶ ὅταν εἶναι ἐν ἐνεργείᾳ
καὶ ὅταν ἀπρακτῆ. Δὲν ἔχει δὲ ἀνάγκη οὔτε μηχανι-
κῶν, οὔτε θερμαστῶν· δῶα μόνον ἄνδρες ἀρκοῦσι
νὰ διευθετῶσιν ὅλα τὰ κατ' αὐτήν.

Ὁ Κ. Μαρτονάρης βεβαιῶσθι τὴν μηχανὴν του
ἐφαρμόζει εὐκόλως καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν ὑπαρχόντων
πλοίων τῶν τε ἐμπορικῶν καὶ τῶν μεγαλητέριων πο-
λεμικῶν, καὶ ὅτι ἡ θαλασσοπορία θέλει γίνεσθαι πολὺ
ταχυτέρα τῆς τῶν ἀτμοπλοίων· δηλαδὴ, ἐν ὧρα μὲν γα-
λήνης ἐν πλοῖον θέλει διατρέχει 14 μίλια, ἀνέμου δὲ
ἀντιπνεόντος, ἡ ταχύτης θέλει αὐξάνει (πρᾶγμα πα-
ράδοξον!) μέχρι μιλίων 20.

Ἡ Κυβέρνησις παραδεχομένη, ὡς μανθάνομεν, τὴν
ἀναφερόντων Κ. Μαρτονάρη, προτίθεται νὰ διορίσῃ
ἐπιτροπὴν ἐξ εἰδημόνων, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ὁ ἐφευ-
ρέτης θέλει ὑποβάλει τὰ σχέδια καὶ ἀναπτύξει τὴν
ἐφευρέσιν του.

Ο ΕΡΩΣ.

Τῆ Κιρία Π. * *

I

Τοῦ ἀνθηροῦ μας ἔαρος, ὦ φίλ', ἡ εὐφροσύνη
Ὅταν ἐκ τοῦ μετώπου μας πᾶν σύννεφον μακρύνῃ,
Κτὶ εἰς τῆς φαντασίας μας τὸν κόσμον τὸν ὠραῖον
Περιλουώμεθ' ἀπὸ φῶς ἐκ τῆς ψυχῆς μας ἴσον,
Φίλη, εἰς ταύτην τὴν χρυσὴν περίοδον τοῦ βίου,
Ὁ ἔρως εἶναι τρυφερός, ἀγνός. Ἄλλ' ἐγκαρδίον
Καὶ θερμοῦ ἔρωτος παλμούς περιπαθεῖς γενῶσιν.
Αἱ θλίψεις, ὅταν τ' ἀνθημας ἀρχίζουσι νὰ κεντῶσιν!
Ὁ ἔρως τῆς αὐγῆς ἡμῶν εἶναι ἐλπίς γελῶσα,
Ἄλλ' ἡ θερμότης τῆς ψυχῆς εἶναι σφοδρὰ καὶ ζῶσα.

II

Ὅταν παρέλθουν τῆς ζωῆς τὰ θίλγητρα τὰ πρῶτα,
Ὡς νέον ἄνθος εἰς ὑγρὰ βίφθλιν ποταμοῦ νῶτα,
Ὅπότεν ἡ ραδόςτεπτος τῆς ἡδονῆς φιάλη
Εἰς λάρνακα ἐμβαπτισθῆ, ὅπου τὸ κύμα πάλαι
Θαλῶν καὶ ταρατσόμενον ἀπὸ βαρεῖαν χεῖρα,
Τότε ὁ ἔρως σοβαρὸν λαμβάνει χαρακτῆρα·
Δὲν παίζει τότε, δὲν γελᾷ ὡς εὐτυχὲς παιδίον,
Εἶναι πιστὸς ὡς οἱ καλμοὶ τῶν πόγων τῶν μυθίων.

III

Τὰ ἀνθη, ὅσα εἰς φαίδραν θλαστάνουσι πεδιάδα,
Θιχλόμεν' ἀπὸ τοῦ λαμπροῦ ἡλίου τὴν λαμπάδα,
Τὰ μύρα των εἰς μακρυνὸς σκορπιζοῦσιν ἐκτάσεις,
Εἰς τοὺς ἀέρας χάνονται. Ἄλλ' ὅταν πλησιάζῃς
Εἰς ἤτυχον καὶ σκιερὰν κοιλάδα, τῶν ἀνθέων
Τὸ ἄρωμα αἰσθάνεσαι εἰς τὴν ψυχὴν σου βίον.
Οὕτω τὰ μειδιάματα τὸν ἔρωτα φαιδρύνουσι
Πλὴν, φίλη μου, τὰ δάκρυα τὰς ρίζας του ἐκτίκνουσι!

IV

Καὶ οὕτω ποτιζόμενον τὸ δένδρον στερεοῦται
Ἡ κορυφή του θάλλουσα ἀγέρωχος βυθῶται· (ναι,
Πλήρες καρπῶν, πλήρες ζωῆς τοὺς κλόβους του ἀπλό-
Καὶ λάμπει εἰς τοῦ οὐρανοῦ τὸ φῶς, ποῦ τὸ χρυσόνει.
Ἄς ἴδουν τότε, φίλη μου, οἱ ἀνεμοὶ ἃς ῥέουσι
Καὶ τὸ φθινόπωρον βροχαὶ καὶ πετεινὰ ἀσπλαῖουσι!
Τὸ φύλλωμά του κατὰ γῆς ἃς πίπτῃ τὸν χειμῶνα·
Πάλιν αὐτὸ τὴν ἀνοίξιν θὰ στέφῃ τὸν λειμῶνα!
X. A. Π.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Οὐδείς κυττάζων θλίπει με, μὴ ἐλέπων μὲ κυττάσει.
Ὁ μὴ λαλῶν, ὁ ἄφωνος, λαλεῖ, βοᾷ, φωνάζει.
Μὴ τρέχων τρέχει καὶ πετᾷ, καὶ μὴ ἐσθίων τρώγει.
Ψευδὴς ὑπάρχω, καὶ ἀλήθειαι εἰν' ἔλαί μου οἱ λόγοι.
Σ. Κ. Κ.